

SPC125

In dit bestand kan u enkele bladzijden bekijken uit het boek “SPC125 - 125 jaar Sint-Pieterscollege, 125 jaar herinneringen”. Wil u het boek kopen? Kom dan langs op het secretariaat van het Sint-Pieterscollege of neem contact op met willem.schoors@spc.ksleuven.be

**125 jaar Sint-Pieterscollege
125 jaar herinneringen**

**S
P
C**
**1
2
5**

Honderd jaar kan je bij toeval nog worden, bij honderdvijfentwintig doe je beter dan Jeanne Calment.

De eerste honderd jaren zijn uitvoerig beschreven. Als deze muren konden spreken ... - zo heette het eeuwfeestboek van de hand van Marcel Piot – wat zouden ze dan zeggen en wat zouden ze liever verzwijgen, heb ik me wel eens afgevraagd. Hoe hebben ze zich gevoeld, de tuinmuren bijvoorbeeld, toen ze de sterren waren, onderwerp en lijdend voorwerp, van de meute jongens die het jeu-spel wilde beoefenen en die op drie stenen hoog de baslijn trok?

Hebben ze voelen aankomen dat na die eerste vrouwelijke leerkrachten er nog tientallen zouden volgen en dat eerst 15 en intussen 476 meisjes zich binnen hun omtrek zouden nestelen? Dat de lagere school haar deuren zou moeten sluiten en dat er anno 2015 geen geestelijke meer te bespeuren valt in de gebouwen van het Sint-Pieterscollege? Konden ze voorspellen dat SPC bestuurlijk zou ondergebracht worden in een nieuwe vzw met de burens van het Heilige Drievuldigheidscollège en het Paridaensinstituut?

Alsof dat nog niet volstaat, belooft het onderwijslandschap de volgende jaren niet meteen grote stabiliteit: bestuurlijke schaalvergroting, het M-decreet, besparingen, ‘modernisering’ van het onderwijs, ... En toch trachten we in die turbulente wereld een beetje onszelf te blijven.

Met alle rechtstreeks betrokkenen, vooral met alle personeelsleden, hebben we kleur gekozen en vijf basiswaarden voor onze school bepaald. Een aantal zijn van alle tijden, een aantal universeel, maar samen zijn ze herkenbaar, Sint-Pieterscollege. Via kwaliteitsvol onderwijs ingebed in een brede vorming willen we in verbondenheid en wederzijds respect met elkaar onze leerlingen begeleiden naar zelfstandigheid waarbij we eigen inbreng vanzelfsprekend vinden.

We hebben ons feestboek, net als het feestjaar, samen ingevuld: niet hoogdravend en met velen, jong en oud. We hebben het ingekleurd met foto’s, getuigenissen, verhalen, archiefdocumenten. Geen geschiedkundig boek deze keer, eerder een verslag van het dagelijkse leven.

Wat die muren zeker zouden zeggen is dat de essentie van dit alles net dezelfde is nu als al die vorige en al die komende jaren. Jaar na jaar stappen nieuwe generaties jongeren hier binnen met hun verwachtingen, hun talenten en hun onzekerheden. Wij wachten ze op, benieuwd naar het unieke, en we geven het beste van onszelf. We delen samen met hen een stukje leven en laten ze dan weer gaan opdat wat hier en nu gebeurt ginds en later mooie verhalen zou opleveren.

Dank aan allen die van dit boek en van onze verjaardag jaar iets buitengewoons hebben helpen maken. Dank aan allen die een stukje geschiedenis van het Sint-Pieterscollege willen meedragen.

Pat Vandewiele
Directeur Sint-Pieterscollege

ONZE GESCHIEDENIS

8

DE LEERLINGEN VAN HET COLLEGE

16

Rethorica 1960.....	18
Sraffe stoten	20
Hair	22
Eerste jaar 2015	24
Rudi Vranckx.....	26
De slimste SPC'er ter wereld.....	28

DE LEERKRACHTEN VAN HET COLLEGE

30

Wim Wellens	38
De Rozenkrans	40
Jong geweld	42
125 bijnamen uit het kot	44
Onze pastoors.....	47
Door de ogen van Pieter Fannes.....	48

SPORTIEVE SCHOOL

50

Bart Swings.....	52
Inwijding sportcomplex.....	54
De volleybalgeschiedenis van het SPC.....	56
Sportieve leerlingen.....	58

DE CREATIEVE KANT VAN HET SPC

60

Staf Coppens.....	62
Thespikon.....	64
Er zit muziek in.....	68
Creatieve creaties.....	70

IN DE KIJKER

72

SPC zet de deuren open.....	74
De SPC-pers.....	78
Mark Eyskens.....	82

VOOR HET GOEDE DOEL

84

SPC in de wereld.....	86
Vastenactie.....	90

BUITEN DE DEUR

92

De tweedaagses.....	94
Fietstochten.....	96
Rusland.....	100
Skireis.....	102
Cultuurreis.....	103
Met de zesdes naar londen of parijs.....	104

FEEST!

106

Jubileumvieringen.....	108
Speelplaatsrock.....	110
Chrysostomos.....	112
De leraarsbond.....	114
125 jaar SPC.....	116

Insteek: “Flink en voornaam”

In onze archieven vonden we het boekje “Flink en voornaam”, geschreven door oud-leerkracht Olyslager, waarschijnlijk begin jaren '40. Omdat we het te moeilijk vonden om een selectie te maken, krijgt u het hele boekje als bijlage.

1889

Burggraaf Adolph de Spoelbergh koopt op 11 november Hotel d'Udekem d'Acoz voor de prijs van 39 100 fr.

1890

Kardinaal Goossens (foto) benoemt Edmond Coenraets tot eerste directeur van het Sint-Pieterscollege.
Op 1 oktober start het eerste schooljaar met 92 leerlingen.

1891

Eind januari is er een overstroming door massa's smeltwater als gevolg van plotse dooi. De bestaande gebouwen blijken onbruikbaar.
Architect Helleputte (foto) werkt een plan af voor een gebouw met vijf klassen, langs de Dijle.

1892

De nieuwe klaslokalen worden in gebruik genomen en het aangrenzende huis d'Onyn wordt aangekocht (huidig gebouw voor directie en vergaderzalen).
Directeur Coenraets vraagt aan kardinaal Goossens de toestemming om ook 'des classes professionnelles inférieures' (wat we later 'de moderne' zullen noemen) te mogen inrichten (eerste schooljaar : 1892-1893).

1893

Kardinaal Goossens zegent alweer een nieuw gebouw met vijf klassen en een kapel (in het verlengde van de vorige nieuwbouw uit 1891).

1904

Onder de tweede directeur Fleurbay start de traditie om met de leerlingen grotere uitstapen te ondernemen: Averbode, Dinant, Villers-la-Ville, Temse ...
De 'classes professionnelles' zijn ondertussen uitgegroeid tot 'scientifiques'. In dit schooljaar wordt daar een handelsafdeling aan toegevoegd.

1905

Er wordt een overeenkomst getekend tussen het SPC en de “Ecole Supérieure Commerciale et Consulaire” (een afdeling van de universiteit). De professionele afdeling van het SPC wordt voorbereidend onderwijs voor deze afdeling aan de universiteit. Het SPC laat inspectie toe van de universiteit.

1906

Een nieuwe overstroming van het Sint-Pieterscollege maar minder spectaculair dan in 1891. De grotere leerlingen dragen de kleine op hun schouders naar een droge plaats.

1911

Het Sint-Pieterscollege krijgt elektriciteit.

1914

Oplevering van een nieuwe, grotere kapel (met glasramen) op de oude studiezaal waarbij ook de oude slaapzaal tot lokalen wordt omgevormd en de vroegere kapel tot slaapzaal (nodig door het sterke gestegen aantal leerlingen).

25 augustus: brandstichting van Leuven. De schoolgebouwen blijven gespaard, maar onder de slachtoffers zijn enkele leerlingen (en oud-leerlingen).

In september wordt beslist om het schooljaar toch te laten starten. Slechts een 80-tal leerlingen daagt op.

1915

Op 22 januari is er een rouwhulde in de kapel voor de door de Duitsers vermoorde priester-leerkracht Carette.

De econoom Naets wordt eind augustus aangehouden voor spionage. Hij wordt ter dood veroordeeld, maar omdat hij priester is, wordt de straf omgezet in een gevangenisstraf.

1918

Het college wordt in januari aangesloten op de waterleiding.

In oktober installeert een afdeling militaire telegrafisten van het Duitse leger zich op de speelplaats en in de grote studiezaal.

“Wij dachten en deden alsof we reeds aan de universiteit studeerden! Hoe kan het ook anders met zoveel proeflessen van aggregatiestudenten die les kwamen geven met een heel gevolg van universiteitsprofessoren. Verder studeren aan de universiteit was de grootste evidentie. We studeerden dan ook vanuit de zekerheid dat van ons verwacht werd dat we het goed deden en dat we klaar zouden zijn voor de grote stap in die boeiende wereld van verder studeren en onderzoek aan de universiteit.”

Fons Verhoels, humaniora 1957

DE LEERLINGEN VAN HET COLLEGE

RETHORICA 1960

In 2010, 50 jaar nadat ze waren afgestudeerd aan het Sint-Pieterscollege, haalden de leerlingen van de Rethorica 1960 herinneringen op aan hun tijd op onze school.

na '52 volgden - achteraf gezien - heerlijke jaren.
ik hield vol; we steunden mekaar tot in de turnles toe,
soms mijmer ik nog: wie genoot hier het meest:
de klasgenoten, ikzelf of ... mijnheer Demaegd?

Bob Van Horebeek, kinderarts

SPC, huis van vertrouwen
van vader op zoon
op kleinzoon en ...
kleindochter!

Roger Weynants, hoogleraar

HOMO VIATOR
het SPC wees ons de weg:
van bietekwiet
tot grijs (?) en wijs.

Wilfried Swinnen, classicus

SiPiCo onthulde ons veel
geheimen uit wetenschap en
literatuur,
één geheim echter bleef:
waarom prachtkerel Herman
nu een vod is
(althans volgens Pater Aman-
dus, retraite 3e)

Patrick Dewilde, wetenschapper

Ondanks de weinig belovende naam voor SPC, 't KOT!
het gegoochel met witte, rode en groene kaarten ...
houd ik aan mijn 9 collegejaren, na 50 jaar,
nog altijd een heerlijk en fier gevoel over.

Walter Poels, scheikundeleraar

tussen Caesar met wat Anabasis en Vergilius
gemengd met wat sinussen en logaritmen
bouwden we ware blijvende vriendschap op
en bouwde ieder 50 jaar zijn eigen weg!

Luc Vanlaer, apotheker

elf jaren naar een school
naast de deur
vol met toegewijde
priesterleraren
en toch koos ik voor de
parochiepastoraal

Joris Schodts, pastoor

het college was moeilijk vanuit de Kempen en het was een hele andere tijd
toch kwam het nog allemaal goed
zeker het tof weerzien na 50 jaar!

Frans Van de Peer, opvoeder

merkwaardig hoe sterk
onze schoolband na 50 jaar!
wat het leven ook bracht,
de humaniorajaren blijven van ons!

Maurits Roeckx, godsdienstleerkracht

SPC, blij wat je altijd was: een school,
die vertrouwen geeft aan jonge mensen,
hen wapent om hun eigen weg te zoeken in dit leven
en hen na 50 jaar, nog als vrienden samenbrengt!

Frans Vanistendael, fiscalist

In 1950 via het beroep van vader
naar een elite-college dat vooruitging
en evolueerde naar een school
met gemengd, democratisch onderwijs!

René Boogaerts, taalleraar

We vierden Chrystostomos heel origineel:
één van de onzen greep als “Kasavubu”
in 1960 de macht voor een dag in ‘t college
50 jaar later spreekt men er nog van!

Paul Maes, schooldirecteur

Na de strenge jezuïeten van Aalst
kwam het warm menselijke in ‘t kot
en de onvergetelijke lessen
esthetiek van den “Olie”!

Rik Timmerman, luchtfotograaf

Het is verwonderlijk hoe goed je elkaar, onbewust,
leert kennen tijdens de collegejaren.
Het is verwonderlijk hoe weinig
daar na 50 jaar aan veranderd lijkt!

Jan Craenen, huisarts

met Pallieter boven en onder de aarde
herinnering aan de schoolreizen
georganiseerd door onze geliefde
wiskunde-prof meneer Timmermans

Egide van Aerschot, informaticus

De voetbalmatchen op de speelplaats...
vier simultaan ... nooit meer vertoond!
Het bijna surrealistisch gezag van de prefect
Schrijvers zal mij ook altijd bijblijven ...

Julien Kiebooms, ingenieur

“Goh, wat een knap ding!”
riep ik luid op een filmpersonage;
het was de H. Maagd en ik kreeg
drie dagen heerlijke verplichte vakantie!

Jos Tuerlinckx, tv-producer

STRAFFE STOTEN

In de jaren 70, toen ik directeur was, dweepten er een aantal leerlingen met het maoïsme.

Op een dag liet de prefect een briefje rondgaan waarin gevraagd werd om niet te treuzelen aan de toiletten bij het wisselen van lokaal tussen de lesuren.

Rudi, waarvan gezegd was dat hij maoïstische sympathieën had, liet als reactie hierop stroobiljetten verspreiden aan de schoolpoort met de boodschap “Baas in eigen Blaas”.

Er gingen stemmen op om deze leerling zwaar te straffen, maar ik heb dat toen met een kwinkslag opgelost. Ik ben in de klassen rondgegaan met een verhaal over het maoïsme. Ik vertelde dat er in deze ideologie sprake is van verdrukkers en onderdrukten, en dat ik in deze zaak de rol van verdrukker speelde.

Achteraf heb ik vernomen dat het de bedoeling was dat ik kwaad zou worden en dat men mijn reactie wou uitlokken. Door mijn optreden was dit opzet dus mislukt.

John Van Echelpoel

In 1943-1944 zaten er in onze klas veel leerlingen die eigenlijk niet meer schoolplichtig waren, maar die toch naar school kwamen om aan de dienstplicht te ontsnappen. Dat waren gewoonlijk mannen van de boerenbuiten, die nogal wat boel maakten.

We hadden toen een leraar, Scheurweghs, die een daverende schrik had van bommen en vliegtuigen. Als er alarm was, moesten we altijd naar beneden, naar de kelder.

Die mannen zaten achteraan in de klas en deden altijd de sirenes na. Scheurweghs, in paniek, stuurde ons dan snel naar beneden in de schuilkelder. Daar speelden wij met de kaarten.

Een andere leraar, “den Oliepiet” was de zogenaamde politie van de school. Hij vond dat het gedaan moest zijn. In het vervolg mocht niemand nog naar beneden gaan als er geruchten waren over wapens of vliegtuigen of als de sirene weerklonk. Hij installeerde een soort kleppende bel. We moesten wachten tot het belleke zou kleppen vooraleer de klas te verlaten.

Maar op den duur deden ze ook dat belleke na. Scheurweghs liep er opnieuw in en stuurde iedereen naar beneden.

Paul Reekmans

Na een sneeuwbus durft het aantal arresten wel eens opvallend stijgen.

“Enkele medeleerlingen en ik waren erg met politiek bezig en schreven hierover in Mediator, maar we wilden niet gecontroleerd worden. Daarom kochten we voor weinig geld een stencilmachine, wat aanleiding gaf tot conflicten met de directie. Een keer had iemand beestige cartoons van leerkrachten getekend en de directie had ze niet voor publicatie kunnen zien. Om te beletten dat de schoolkrant verspreid werd, hebben ze de oplage gewoon in brand gestoken. We hebben daartegen geprotesteerd met een korte zitstaking, maar daardoor ben ik even van de school verwijderd. De directie dacht dat ik de aanstoker was. Nog steeds denk ik dat ik ten onrechte ben gestraft.”

Frank Vandenbroucke, hoogleraar KU Leuven en gewezen minister
Mediator (1999)

STRAFSTUDIE

Leerling: JENS Boyen(naam) klas: 6B
zal schoolblijven woensdag 25/06/2014 van 09u00 tot 12u00.
Reden: Pictuurs op het dak van blok 2
Opdracht: Alternatieve strafstudie .

Handtekening ouder(s):

Stempel college

Handtekening
opvoeder/leraar:

Belangrijke opmerkingen op de keerzijde.

125 BIJNAMEN UIT 'T KOT

<i>Bijnaam</i>	<i>Naam van de leerkracht</i>	<i>Jaren op het SPC</i>
Den Ajuin	Louis De Coster	1931-1943
Den Appel	Wim Vanden Abeele	1965-2000
Den Aven Ave	Roger Haven	1958-1992
Den Bambi	Bart Lambregs	2003-
Den Bamboela	Henri Janssens	1959-1993
Bamboelina	Nadine Janssens	1982-1991
De Belge Vlag (Belgique)	Alfons Vangilbergen	1960-1996
Den Berta	Laurent Bertmans	1934-1957
Bessie	Lieve Van Gijsegem	1976-2008
Den Bifi	Wim Wellens	1971-
Big Binny	Jos Binnard	1983-2010
Den Bink	Joris Van De Weghe	1937-1962
Den Blote	Oscar Pierlé	1963-2002
Den Boemel	Herman Van Bauwel	1969-2006
Bolleke	Martin Brems	1963-2000
Den Bomma	Albert Verboven	1951-1959
Den Bustel	Wouter Bosteels	2009-
De Camie	Steven Camerlinckx	1992-
Caske	Leon Cassiers	1963-1998
De Chick	Albrecht Claesen	1941-1977
Chimèneke (Cheminke)	Peter Mylemans	1941-1974
De Chine	Constant Lindemans	1919-1937
De Citroen	Raymond Meyer	1938-1959
De Coos	Paul Coosemans	1960-1993
De Cowboy (Congolees)	Henri Vanermen	1960-1984
De Crème	Kamiel De Rooms	1955-1964
Criss Cross (Kris Kras)	Chris Croes	1992-

Donvideo	Raf Donvil	1963-2002
Den Dort	Hubert De Troij	1957-1991
Den Druppel	Frans Druppel	1930-1973
Den Duppe	Herman Duponcheel	1979-1989
Duvelke	Paul Duville	1962-2001
Eggie	Hilde Eggermont	2004-
Fernandel	Alfred Vermandel	1958-1963
De Flap	Herman Dooreman	1965-2002
De Flipper	Marcel Willaert	1966-2003
De Flor	Frans Florquin	1942-1973
De Fulco	Leopold Robert	1972-2002
De Jakke	Jan Aerts	1927-1953
De Jef	Jozef Valckx	1956-1994
De Joengen Ave	Geert Haven	1984-
De Kef	Jan De Kolver	1957-1968
De Kloek	Louis De Clerck	1940-1979
De Knoebel	Frans Nobels	1933-1949
De Koei	Jozef Devroye	1950-1957
Koekie	Koen Merchez	1992-
Het Konijn	Paul Schoenmaekers	1940-1949
De Krulco (Krokkie)	Erik Krokaert	1986-2014
Kuperke	Antoon Decuypere	1969-1989
De Lambik	Theofiel Meeuwis	1951-1971
De Lange	André Hermans	1959-1985
De Lemme	André Cornelissen	1944-1962
De Leon	Leon Vreysen	1965-2009
De Lepper	Roger Uyttebroeck	1969-1992
Louis Gazet	Louis Vanden Eynde	1964-1998
De Makak	Ludo Matheusen	1957-1993
De Mannix	André Delvaux	1971-2000
De Marie	Michiel Marien	1946-1961
De Melkebus (Melkie)	Walter Van Melkebeek	1968-2004
De Meute	Frans De Meuter	1964-1974

	Michelleke	René Michils	1938-1949	De	Schorre	Jozef Van Den Wijngaert	1949-1959
De	Mispel	Jan Mispelters	1965-2004	De	Schuur	Jan Schuerewegen	1956-1963
De	Mol	Lodewijk Vanmolkot	1921-1950	De	Schuurborstel	André Schueremans	1971-2001
De	Mops	Jean-Baptist Berghmans	1919-1940	De	Selder	Herman Seldeslachts	1982-1988
De	Nakke	Hein Nackaerts	1947-1967		Sidonie	Helga De Doncker	1971-1996
Den	Oliepiet (Oole)	Willy Olyslager	1937-1972	De	Sijs	Caesar Raeymaekers	1919-1939
	Pallierter	Laurent Timmermans	1924-1965	De	Snel	Frans Snels	1958-1962
De	Parre	Leo Pardaens	1964-2005	De	Snep	Alfons Schrijvers	1944-1983
	Patatje	August Van Dijck	1950-1989	De	Soele	Karel Missoul	1944-1964
	Pekke De Maagd	Leo De Maegd	1945-1984	De	Spin	Jozef Morren	1959-1994
	Pekke Dejans	Jozef Dejans	1963-1992	De	Spinosj	Filip Stroobants	dactylo '70
	Pekke Deligne	Henri Deligne	1951-1965	De	Springel	Michel Vanspringel	1959-1962
	Pekke Gilis	Paul Gilis	1963-1991		Steel	Anne De Splenter	1971-2008
	Pekke Jazz	Leo Loomans	1958-1984	De	Steen	Amand Vansteenvoort	1963-2000
	Pekke Nijs	Roger Neys	1959-1993	De	Stiemer	Gustaaf Scheurweghs	1931-1945
De	Piccard	Jan Kuijpers	1932-1951	De	Struif	Alfred Struyven	1921-1937
De	Pikke	Pieter Michiels	1949-1963	De	Struis	Marc Struys	1976-2010
	Piotteke	Marcel Piot	1963-2000		Tante Vera	Vera Demeyer	1982-1992
De	Platte	Jan De Munter	1945-1984		Tjipke	Albert De Clerck	1963-2002
De	Poedel	Johan De Ryck	1978-2014	Den	Toebak	Jan Tubbax	1952-1984
De	Poet	Frans Lepoutre	1922-1949	Den	Toffe	Albert Torhoudt	1928-1964
De	Prot	Jeroom De Proft	1933-1943	Den	Torre	Hector Smeesters	1968-1971
De	Pummel	Guido Peumans	1966-2003	Den	Tuf	Frans Van Uffelen	1952-1957
De	Punt	Frans De Pooter	1942-1955	Den	Turk	José Ghysens	1971-1993
De	Putsie	Niels Putseys	2004-	De	Vlas	Georges Vlasselaers	1959-1965
De	Ritte	Hendrik Camerlinckx	1960-1995	De	Weller	Gerard Wellershausen	1943-1976
	Ronny Frisbee	Ronny Vanoppré	1987-	De	Winkel	Jan Winckelmans	1932-1940
De	Rosse	Clement Vranken	1940-1979	De	Witte	Jos Hendrickx	1957-1993
De	Rosse junior	Marc Vranken	1971-2004		Hendrickx		
De	Rotte	Willy Rotsaert	1963-1972	De	Witte Van Dyck	Walter Van Dyck	1965-2004
De	Sandwich	Raymond Vandezande	1938-1971	De	Zorba	Odilon Schoorens	1965-2003
De	Schaar	Jos Scharlaekens	1919-1949		Zwarte Juul	Juul Laermans	1944-1962
					Zwarte Lola	Mia Kennes	1990-2005
				De	Zwette	Frans Wouters	1961-1994

In de klas

Geen papier op den vloer dulden. Het laten verwijderen door slordige leerlingen is een zeer doelmatige straf.

Er mag maar één inktflesch in de klas zijn : de ledige flesch meegeven wanneer men aan den knecht een nieuwe doet vragen. Er mag geen krijt in de klassen blijven.

De leeraars zorgen voor goede verluchting van hun klas, voor en na de les; en bij gunstig weder ook gedurende de les. (Bij vensters met drie luiken, het middenluik immer gesloten laten.

Bij zang- en muzieklessen, bij het opdreunen van vervoeging, e.d.: de vensters sluiten, zodat het geen stoornis weze voor andere klassen.

Bewaking - Algemeene wenken

Er helpen voor zorgen dat de leerlingen zich voegen naar het "Uitreksel uit het Reglement" en naar de "Voorschriften en Regelingen".

Nimmer de leerlingen onbewaakt laten! De surveillant die weggaat vooraleer zijn opvolger ter plaatse is, ook wanneer zijn beurt van toezicht reeds verstreken is - heeft schuld en blijft verantwoordelijk voor wat mocht gebeuren.

De bewaker van de speelplaats laat de deuren die er toegang toe verleen, zooveel mogelijk op slot doen. Hij rookt niet, en praat niet langer dan volstrekt nodig is, met een collega of met een leerling. Hij moet op de speelplaats blijven en helpen surveilleeren tot de rangen van de kapel of in de studieaal zijn.

De leerlingen mogen niet spelen op de trappen en bordessen. Zij mogen niet op de zuilen van de gaanderij klimmen of tegen de muren aanleunen. Ze mogen ook niet fluiten, zingen, eten of snoepen, met geld of voor geld spelen, voorwerpen ruilen of verkoopen. Het is verboden papier op de speelplaats te werpen. Om te gaan drinken of zijn handen te wasschen is een toelating vereischt.

De leerlingen zullen bij hun spel immer zeer voorzichtig zijn, niet met sneeuwballen werpen b.v., niet langs de trapleuning naar beneden glijden, e.z.m.

Rang en les

De Leeraars zullen tijdig in het College zijn, ten laatste vijf minuten voor den aanvang van de lessen.

De Leeraars moeten bij hun klas zijn, wanneer het tweede teeken met de bel gegeven wordt, en er dan scherp op waken dat de leerlingen zich flink opstellen, in goede, fiksche houding en stilzwijgen. Dan niet meer praten met collega's; anders praten de leerlingen ook!

Tot de de 5de klas inbegrepen, houden de leerlingen de armen over de borst gekruist, zoolang zij voor en na de les, in de rij moeten wachten.

ONZE PASTOORS

2015 is een historisch jaar voor het Sint-Pieterscollege. Niet alleen omwille van de 125ste verjaardag. In februari zijn ook de laatste inwonende priesters, Ludo Matheusen en Fons Vangilbergen, verhuisd uit de gebouwen aan de Minderbroedersstraat.

Fons haalt enkele herinneringen op aan zijn lange tijd op het college ...

- Toen ik begon op het SPC, was er nog een internaat. Dat bevond zich op de bovenste verdieping van de school. Wij als inwonenden waren verantwoordelijk voor de interne leerlingen. Op woensdagnamiddag gingen we vaak met hen naar het park.
- De eerste meisjes zijn toegekomen in de laatste twee jaren dat ik les gaf. Ik moet wel zeggen dat de meisjes iets ijveriger waren dan de jongens. Ik word nu soms nog aangesproken op straat door oud-leerlingen, maar herken ze vaak niet.
- Speelplaats rock is ontstaan in de periode dat ik les gaf. Het was goed georganiseerd terwijl er toch veel bij kwam kijken. Ik woonde er op 20 meter vandaan en vind dat nog steeds fijn.
- Ik heb een diploma gehaald als trainer jeugdvolleybal. Na school werd er training gegeven aan de jongeren. We hadden zelf ook een ploeg en zijn ook kampioen geweest.

Na een onderbroken verblijf van 54 jaar bijlichtend onker, overdagen 'snachts', heb ik op 30 december 2014 dit onvergetelijke leef-en-werkmilieu waarwel gezegd. Ik ben 300 meter verder in de Minderbroedersstraat en buurgewoon bewonen. Nu kan ik in alle rust namijmeren over ontelbare onuitwisbare ervaringen die ik als raar jeugdbewegings- en sportbegeleider heb meegemaakt. Ze hebben mij een tevreden mens laten zijn. Een beklijvend dankbaarheidshoudik nu nog steeds levendige en zoveel toffe collega's die ik in werken ontspanning heb mogen kennen. Het moge de huidige actieve generatie een bemoediging zijn om te blijven bouwen aan het eeuwig jonge Sint-Pieterscollege.

Fons Vangilbergen

DOOR DE OGEN VAN

PIETER FANNES

In 1997 brachten de leerlingen van 3A een boekje uit met karikaturen van leerkrachten, getekend door Pieter Fannes.

Een kleine twintig jaar later heeft Pieter Fannes van tekenen zijn beroep gemaakt. Sinds 2008 werkt hij als freelance illustrator en leverde hij bijdragen voor o.a. De Standaard en De Morgen.

Pieter Fannes is een groot muzik liefhebber en maakt vaak live schetsen van muzikanten tijdens hun optredens. Voor cobra.be maakt hij een jaarlijkse tekenblog van Jazz Middelheim.

Op dit moment werkt hij aan de illustraties voor een kinderboek over katten en opera.

Herken jij de (oud-)leerkrachten?

- 1 Oscar Pierlé
- 2 Paul Maes
- 3 Danny Pijls
- 4 André Delvaux
- 5 Wim Wellens
- 6 Guido Peumans
- 7 Luc Vanderborght
- 8 Oktaaf Duerinckx

2

3

4

5

6

7

8

“Sipico was de volleybalploeg van een aantal leerkrachten. Een goede ploeg, ze hebben zelfs een seizoen in eerste klasse gespeeld. Meneer Vandewiele speelde erbij en ook meneer Van Damme, hij was passeur. En hun topspeler was meneer Goossens, die toen biologie en LO gaf. Ik denk dat hij bij elke topploeg in België zou hebben kunnen spelen als hij wilde.”

Arnout De Ploey, afgestudeerd in 1989

The background image is a blurred photograph of a school courtyard. In the foreground, a person in a dark blue uniform is walking away from the camera. The middle ground shows a paved area with some greenery and a building in the background. The overall scene is out of focus, emphasizing the text overlay.

SPORTIEVE SCHOOL

BART SWINGS

Bart Swings studeerde in 2009 af aan het Sint-Pieterscollege. Toen was hij al een succesvol inline-skater. Een jaar later stapte hij over naar de schaatssport. Dat werd een succes: al in 2011 werd Bart Belgisch kampioen, in 2014 vertegenwoordigde hij ons land op de Olympische Winterspelen.

Tobias Verbanck sprak met Bart Swings over zijn tijd op het Sint-Pieterscollege.

“Ik vond het SPC altijd wel een goede school, ik heb mij er goed geamuseerd.

Super streng waren ze niet, maar wel aan de strengere kant. Maar dat had ik wel nodig. Een van de voordelen vond ik dat je in het vijfde en het zesde tussen de middag naar buiten mocht. Slechte dingen waren er zeker niet en ik heb ook altijd goed gestudeerd.

Het moeilijkste waren voor mij de taalvakken, vooral Frans. Wetenschappen en wiskunde lagen mij goed, daarom ben ik ook burgerlijk ingenieur gaan studeren. Eerst deed ik Latijn-Wiskunde, later heb ik 8u wiskunde gevolgd om burgerlijk ingenieur aan te kunnen.

Ik kwam altijd vrij goed overeen met Luyten, eigenlijk met de meeste leerkrachten. Ook die van chemie, meneer Vandezande was tof en ook bij meneer Camerlinx, mijn titularis in het zesde, heb ik een leuke tijd gehad. Hij kan zeer goed lesgeven.

Er waren niet echt leerkrachten waar ik niet mee overweg kon. Meestal kwam het gewoon door de vakken. Tytgat, 8u wiskunde, was bijvoorbeeld niet gemakkelijk. Maar het waren wel altijd leuke lessen. Vergeleken met de

universiteit had ik het wel nodig om zulke zware vakken te hebben.

Veel straf heb ik eigenlijk nooit gehad, maar ik denk dat ik wel een keer een woensdagnamiddag ben moeten blijven, ik weet niet echt meer van wie. We wilden gaan basketten, maar de zaal was dubbel gehuurd en we mochten niet binnen. Toen ben ik wel vrij kwaad geworden en daarvoor moest ik nablijven.

“Ik denk dat ik wel een keer een woensdagnamiddag ben moeten blijven.”

Daarnaast heb ik van meneer Wellens sowieso wel een keer straf gehad, maar dat gebeurt wel bij iedereen. Chrisostomos was superleuk toen we het in het zesde zelf deden. Toen was ik ook voor de eerste keer met de Olympische Spelen bezig. Ook Speelplaatsrock was heel leuk, ik denk dat het toen een van de eerste keren was dat het georganiseerd werd.”

Tobias Verbanck

S P C

Het zal u niet verwonderen dat op een dag als deze, bij de opening van een nieuw complex, het hart van een collegedirecteur bestormd wordt door vele gevoelens, waarbij een zekere voldaanheid heerst, omdat de vrucht van meerdere jaren plannen en werken uiteindelijk kan geplukt worden. Maar deze voldaanheid heeft weinig van zelfvoldoening. Zij wordt integendeel gedragen door een groot gevoel van dankbaarheid.

Eerst en vooral tegenover U, mijnheer de Burgemeester en Monseigneur Goossens, omdat U door het inwijden en openen van dit gebouw, tevens ook uitdrukking wil geven aan uw vriendschap en belangstelling voor ons college. Wees hartelijk welkom, evenals alle andere genodigden van buiten het college (waaronder we met veel plezier verschillende oud-leerlingen mogen tellen) als van binnen het college: leerlingen, ouders en personeel. U zult me toelaten mijn dank verder nog concreter uit te spreken tegenover een aantal personen en instanties die dit nieuwe complex mogelijk maakten. (Hierna volgt een opsomming van alle betrokken firma's en instanties.)

Het Sint-Pieterscollege telt in 1979 reeds 89 jaren, en in heel deze periode zijn er niet zovele jaren geweest waarin niet één of andere vorm van bouwactiviteit te zien was: nieuwbouw, verbouwing, herstelling of verbetering. Het is de zorg geweest van verschillende voorgangers-directeuren om voortdurend de infrastructuur van deze school aan te passen en te vernieuwen om steeds beter dienst te bewijzen. Zij hebben er allen veel energie aan besteed en wellicht zorgen mee gehad die veel van hun tijd vroegen. En nochtans hebben ze allen ook zeer sterk beseft dat deze activiteiten niet de kern uitmaakten van hun opdracht. Gebouwen maken geen school. En hoe dankbaar we ook zijn dat onze kansen – ook nu

– vergroot en verruimd worden, toch zijn we er ons allen van bewust dat gebouwen alleen maar mogelijk heden bieden voor het werk dat moet gedaan worden. Ons hart is bij de kernopdracht van onze school: vorming van jonge mensen in kristelijk perspectief, door het uitbouwen van een echte schoolgemeenschap. Heel het bouwprogramma dat we nu voltooiën, hetgeen nog aan de gang is, en het geen wellicht nog moet komen, mag alleen daartoe dienen, en niet in functie staan van bluf of prestige, hoe fier we er ook op zijn. De opdracht die we samen op ons nemen – leerlingen, ouders, leerkrachten en directie, is naar mijn diepste overtuiging te belangrijk voor ons volk en ook voor onze kerkgemeenschap om niet telkens opnieuw

Het zal ons allen veel genoegen doen U te mogen verwelkomen bij de opening van het

NIEUWE SPORTCOMPLEX

van het Sint-Pieterscollege, op

DONDERDAG 10 MEI 1979 te 19.30 uur

De Heer Burgemeester Van Sina zal het nieuwe gebouw inhuldigen en Monseigneur Goossens, vicaris-generaal, zal de inwijding verrichten.

Muzikale intermezzo's worden gebrocht door de Heer Patrick Uytterhoeven. Hierna wordt U een receptie aangeboden.

Namens de collegegemeenschap
J. VAN ECHELPOEL
directeur

centraal gesteld te worden.

We staan voor een periode in het middelbaar onderwijs waarin wellicht diepgaande veranderingen op het getouw staan: rationalisatie, schooloverstijgende vormen van samenwerking in de verschillende regio's, nieuwe structuren van onderwijs. Wij staan met open geest en zonder kleingeestigheid klaar voor alles in de toekomst wat echt bijdraagt tot het beter bereiken van wat we ons allen tot doel stelden. Met geloof in de toekomst en met kritische zin moeten we trachten modeverschijnselen te onderscheiden van echte nieuwe toekomstmogelijkheden.

In deze geest ben ik blij dat we over dit nieuwe complex mogen beschikken. Het is voor het grootste gedeelte een sportcomplex. Hiermee wordt, naast de vele facetten van het collegeleven, terecht ook meer ruimte geboden aan lichamelijke opvoeding en sport in onze school. Wat tot hiertoe op dit vlak werd verricht met de beperkte infrastructuur waarover we beschikten, kan ons alleen maar dankbaar stemmen tegenover velen die er zich voor hebben ingezet. Het is ook met deze gevoelens dat we hen dit nieuwe complex toevertrouwen.

Inwijding sportcomplex in Sint-Pieterscollege

Het Volk 17/5/79

LEUVEN. — Het nieuwe sportcomplex van het Sint-Pieterscollege werd openverklaard door burgemeester Vansina, terwijl de nieuwe gebouwen werden gewijd door Monseigneur Goossens, vicaris-generaal van het aartsbisdom Mechelen-Brussel.

In zijn openingstoespraak beklemtoonde de h. Van Echelpoel, directeur van het college, dat deze bouw er niet kwam omwille van een modeverschijnsel. Burgemeester Vansina stelde de vraag of dit mooie complex en de degelijke stoepen misschien voor het stadsbestuur een uitdaging waren om de Minderbroedersstraat in de toekomst te verbeteren. Hij deelde mee dat deze werken reeds werden goedgekeurd en eerlang zullen starten. Het is tevens een prestatie dat vijf

jaar na het indienen van de bouwtoelating het complex al gebruiksklaar is.

Tevens vroeg de burgemeester de mogelijkheid te onderzoeken om het complex te laten gebruiken door andere clubs, dit als een aanvulling van de nog steeds onvoldoende infrastructuur.

Het complex zelf omvat een polyvalente sporthal van 29 m. bij 19 m., een instructiezwembad van 16,66 m. bij 8 m., met daarenboven nieuwe refers en een ondergrondse parking voor de leraars (meteen ook een kleine bijdrage tot de oplossing van het parkeerprobleem in de binnenstad).

De nationale sportdag voor de scholen die dit jaar gelanceerd werd heeft, zoals in de media uitvoerig tot uiting kwam, eens te meer aangetoond dat voor

een volwaardige sportbeoefening in ons land nog altijd geen voldoende sportinfrastructuur en -accommodatie aanwezig is.

Dit geldt in het algemeen, maar in de scholen is dit gebrek dilwijls de rem in de uitbouw van het sportgebeuren. Daarom kan het alleen maar een goede zaak zijn wanneer een school, naast de uitbouw van een infrastructuur voor zovele facetten van het schoolleven, ook de nodige aandacht opbrengt voor de materiële uitbouw van zijn sportmogelijkheden.

Het Sint-Pieterscollege heeft wel enige traditie in actieve

sportbeoefening en is zeker mede de pionier in de ontplooiing van de volleybalsport in het Leuvense. Het kan met het nieuwe complex ook op sportgebied zijn mogelijkheden verruimen, zoals vroeger ook nu ten dienste van een ruimere sportieve kring dan de eigen school.

Signaleren we nog dat op zaterdag 19 mei een sport-opeudeurdag wordt gehouden. Ouders en belangstellenden kunnen dan de nieuwe gebouwen verkennen, terwijl diverse sportactiviteiten zullen plaats vinden. — (V.L.)

DE VOLLEYBALGESCHIEDENIS

VAN HET SPC

1957

Sipico wordt opgericht.

1963

Sipico speelt in 1ste nationale.

1966

Een tweede volleybalclub binnen het SPC wordt opgericht: Alcazar.

1974

Het SPC wordt Belgisch schoolkampioen.

1978

Sipico en Alcazar spelen in 2de nationale.

Sipico verhuist opnieuw naar 1ste nationale.

1981

2004-2010

SPC wordt vier keer Vlaams schoolkampioen.

1994

Het komt tot een fusie tussen Sipico en Haasrode.

1992

Sipico '82 speelt weer in 1ste nationale.

Sipico en Alcazar fusioneren tot Sipico '82.

1982

1988

Sipico '82 promoveert naar de Eredivisie.

Naar aanleiding van het honderdjarig bestaan van het Sint-Pieterscollege werd vorig jaar de actie "Sportieve leerling" georganiseerd. De bedoeling was hierbij niet zozeer

In het totaal leverden slechts zes leerlingen hun kaart met voldoende stempeltjes in. Toch durven wij hopen dat de schoolbevolking heel wat sportiever

SPORTIEVE LEERLING 1989-1990

Werden uitgeroepen tot "Sportieve leerling 1989-1990": Werner Vanden Bosch 1d, Sam Martens 1e, Sander Van de Poel 1e, Bert Windey 1e, Koenraad Swinnen 2a, Steven Rombaut 2b

de beste sportprestaties in de kijker te zetten, maar wel de regelmaat in naschoolse sportbeoefening te belonen.

Na elke sportactiviteit konden de leerlingen een stempeltje laten zetten op hun "Sportieve leerling-kaart". Zij moesten zo trachten op het einde van het schooljaar minimum 12 stempeltjes verspreid over minimum 4 sporttakken te verzamelen.

is dan dit resultaat laat vermoeden. "Stempeltjes halen" blijkt echter een zeer vermoeiende sport te zijn!

De sportievelingen werden beloond met een diploma en een ontvangst bij de directeur.
Proficiat!

Bart Goossens

Ik denk dat we ooit nog tekenen hebben gehad en misschien ook nog muziek. Maar echte plastische opvoeding hadden we niet. Er was wel een koor, maar dat repeteerde na de schooluren. Ook hadden we een toneelgezelschap, Thespikon. Dit vond ook plaats na de schooluren.

*Louis Huybens,
van 1948 tot 1956 in het Sint-Pieterscollege.*

DE CREATIEVE KANT VAN HET SPC

foto: Tijn Christiaensen

STAF COPPENS

Het Sint-Pieterscollege kende “de broertjes Coppens” lang voordat de rest van Vlaanderen kennismakte met Staf en Matthias. Wannas Bleux en Arthur Caels spraken Staf over zijn jaren op het SPC.

“Ik heb zoveel meegemaakt (lacht). Eén ding blijft me wel bij: vroeger was SPC een jongensschool en Paridaens een meisjesschool. Toen we muziekles hadden, stonden we allemaal aan het raam, want we hadden daar uitzicht op de meisjes. Alle jongens stonden aan het raam en de meisjes aan de overkant stonden ook aan het raam. We zwaaiden naar elkaar en keken vol van verlangen naar elkaar. Het leek net of we in een gevangenis zaten.

Voor Chrysostomos had ik het volgende bedacht: een jongen die op een boerderij werkte, nam een tractor mee naar school met daarachter een aanhangwagen vol strobalen. Daar bovenop hadden we een discobar geïnstalleerd. Zo reden we al fuivend rond op de speelplaats. Ja, dat was wel zalig.

Wat ik leuk vond aan het SPC, is dat je daar toch op een of andere manier contact hebt met de leerkrachten. Je kan gezamenlijk initiatieven bedenken voor leuke acties op school bv. Speelplaatsrock, Thespikon en andere. Het leuke is dat leerkrachten zich vrijwillig inzetten.

Zo ben je toch ook, samen met de leerkrachten, een beetje baas over de school en kan je leuke events organiseren. Je krijgt hier ook van de leerkrachten steun voor. Ik heb nooit het gevoel gehad: ‘Zij zijn de slechteriken en wij moeten ze gehoorzamen’. Ook de schoolkrant van toen was leuk. Het leukste was dat het ons krantje was en we mochten doen wat we wilden. Natuurlijk niet overdrijven (lacht).

Meneer Van Dijck heeft mij ooit een -20/10 gegeven omdat ik op een toets schreef: ‘Ik was ziek’. Maar ik had per ongeluk geschreven: ‘Ik was zeik’ en toen zei hij tegen mij: ‘Coppens omdat je zelf schrijft dat je zeik bent -20’. Meneer De Ryck gaf vroeger fysica, dat was wel tof omdat hij altijd proefjes deed. Meneer Paridaens en mevrouw Van Parys ken ik ook nog. Meneer Van Damme, ja daar heb ik ook een toffe uitstap mee gedaan naar de kust.

Misschien was ik iets te braaf.

Eerlijk gezegd was ik eigenlijk een beetje een nerd. Mijn broer was zo meer de populaire. Ook in de klas als er een toets was op een dag dat we al zoveel te doen hadden, zeiden ze tegen mij: ‘Staf, kunt gij niks regelen met de leerkracht om die toets te verplaatsen, ge zijt toch het lievelingetje.’ En dan moest ik met de leerkracht gaan onderhandelen. Dan was ik even de coole maar dat was snel voorbij. Misschien was ik iets te braaf. Ergens heb ik toch wel een beetje spijt dat ik niet zoveel kattenkwaad heb uitgehaald. (lacht)”

Wannas Bleux en Arthur Caels

THESPIKON

Testi... quoi? dacht ik toen ik voor het eerst die rare naam hoorde vallen tijdens mijn beginjaren op het college... De eerste opvoering die ik zag, Schooltje met clowns, wat meteen een voltreffer. Zoveel onvermoed talent bij die collega's die ik nog niet goed kende...

Het jaar daarop werd ik maandenlang meegesleurd door het enthousiasme van de leerlingen die Veel liefs, Marie-Rose aan het voorbereiden waren. Ik ben nog net op de voorstelling geraakt, een week voor de geboorte van mijn jongste zoon, uitschuivend op de met ijzel bedekte nieuw aangelegde voetpaden van de Bondgenotenlaan. Een onvergetelijke ervaring! Hetzelfde deed zich voor met de Leraars en Zoeken, ik zie die jongens nog met lichtjes in de ogen de trappen opklimmen naar de free-noon ruimte waar ze toen repeteerden...

Met Acht stomme weken moeder, startte op vraag van Oktaaf Duerinckx mijn bescheiden bijdrage aan de productie: broodjes smeren voor de spelers! En zo ben ik jaar na jaar meer betrokken geraakt bij de voorstellingen. Samen met Oktaaf, met Paul, lange tijd met Raf en na zijn vertrek met Marc, Jo, Sofie en de talrijke collega's die bereid waren hun tijd en kunde aan het toneel te besteden. De repetitieperiode was soms saai en soms boeiend, soms frustrerend en soms stresserend, maar uiteindelijk kwam toch ieder jaar het voornaamste weer bovendrijven: de vlinders in de buik, de magie van de spotlichten op het spelplezier, het ontluiken van talenten, de diepe vriendschapsbanden die gesmeed werden in de loop van die uren en uren intense samenwerking.

Mijn mooiste herinnering? Zoveel beelden flitsen voor mijn ogen. Het groepsgevoel van De Golf, het Monsterkostuum van Jimmy, de schommel en het aquarium van Decamerone in de polyvalente zaal, de papier-mâché reus van Arturo Ui, Staf en Maaïke in Caligula, de aangrijpende sterfscène uit Ze lachen niet, de rommelige kleedkamers, de stapels broodjes met kaas, hesp en choco, de traditionele traktatie van de productieleiding in de Wentelsteen ...

Maar het mooiste van allemaal werd ongetwijfeld die unieke samenwerking waarbij "We'll meet again" tot stand is gekomen. Onder leiding van Hein Mortier, hebben onze Thespikonners gespeeld met jongeren uit het MPI Terbank en de Vierde Wereld organisatie Leren Ondernemen. Deze ongewone confrontatie gaf een prachtig resultaat waarmee we van het Stuk naar de Beursschouwburg en het Open Doekfestival te Neerpelt mochten gaan. Voor de jongeren die het toen meemaakten, een levenservaring die ze niet gauw zouden vergeten.

Maryline Van Parys, oud-leerkracht

Hoe al die geweldige momenten van samen wroeten en zoeken, lachen en bleiten, schrijven en schrappen, serieus zijn en onnozel doen ... vatten in amper 100 woorden?

Ik stelde ooit in een repetitie de vraag naar wat voor de spelers belangrijke momenten in hun nog jonge leven waren geweest: twee jaar Thespikon mogen regisseren hoort alvast bij de topmomenten uit mijn (toch nog een beetje) jonge leven! Wat een fijne bende!

Lien Annicaert, regisseuse,
regie 2013 en 2104

Drieënhalf decennium later lijkt zowat heel mijn schooltijd vergeten. Wat wel nog leeft, zijn de herinneringen aan Thespikon. Voor het eerst voelde daar leren niet als moeten.

De nar uithangen in de wandelgangen van Mark De Marrée's "Schooltje met Clowns". Gelijkgezinden vinden tijdens Leo Loomans' acteerlessen. De generale repetitie van Oktaaf Duerinckx' "Veel liefs, Marie-Rose" ontregelen met mijn tekstblunder. Samen improviserend de première redden wanneer de diaprojectie fout gaat. Met het hele Jongerenatelier dansen in Ardense regen na de succesvoorstellingen.

Beslissende topmomenten voor zovelen van ons, de allereerste glimp van hoe je passie je leven kan worden.

Jan Bardi, Illusionist

Thespikon heeft mee mijn leven bepaald. Dankzij "Veel liefs, Marie-Rose", het allereerste stuk van het Jongerenatelier in 1979, speel ik nu nog altijd toneel.

Alex Vermeyen, klasgenoot, medespeler en een van mijn beste vrienden, werd in het stuk – en in het echt – verliefd op dorpsgenote Marie-Rose. Alex stierf een dik jaar later – het heeft ons allemaal getekend.

Nog eens drie jaar later deed ik mee met "Bang voor een pak slaag", een theatercursus annex-voorstelling o.l.v. radiomaker Paul De Wyngaert. Het werd tegelijk mijn gecombineerde eindverhandeling voor de studies Germaanse- en Theaterwetenschappen, en de start van mijn radiocarrière.

Jan Sprengers, radiomaker

SINT-PIETERSCOLLEGE — LEUVEN

De Reynaertghesellen voeren voor U op :

« Op de purperen hei »

medewerking van A. Preud'homme

Zondag 21 oktober 1962 te 20 H

Familietaart 1e rang (3 pers.) : 70 F

Nummer

SINT-PIETERSCOLLEGE - LEUVEN

DE REYNAERTGHESELLEN

stellen voor

HEBBEN

toneelspel van Gyula HAY
in een regie van Raf REYEMEN

Familietaart 2^e rang (3 pers.): 100 fr.

Eitel genummerde kaartjes geven toegang. Nummering in het college:
30 januari en 1 februari 1972 van 13 tot 13.50 u. en van 15.30 tot 16.30 u.
en in de Stadschouwburg op vrijdag 3 en zondag 4 februari 1972 vanaf 19 u.

Voor de verdere uitbouw van de schooluitrusting
SINT-PIETERSCOLLEGE — LEUVEN

Toneelgroep DE REYNAERTGHESELLEN

WACHT TOT HET DONKER WORDT...

van Fred Knott
in een regie van Geert Lunskens

Toegangskaart 1e rang: 40 F

STADS-
SCHOUWBURG

LEUVEN

ZONDAG
7
NOVEMBER
20 u.

Nummering:
13.10 u.
Stads-

DE LERAARSBOND

van het

SINT-PIETERSCOLLEGE TE LEUVEN

voert op voor uw genoegen

en tot steun aan de naschoolse activiteiten

WIJ ZIJN RAAR KOPPEL

comédie van Neil Simon

in een regie van Ronnie Waterschoot

Familietaart 1e rang (3 pers.) 150 fr.

Eitel genummerde kaartjes geven toegang. Nummering alleen in het
Sint-Pieterscollege op 8, 9, 10, 16 en 17 februari tussen de schooluren.

STADSSCHOUW-
BURG - LEUVEN

Vrijdag
18 februari '72
om 20 u.

STADSSCHOUW-
BURG - LEUVEN

Zaterdag
19 februari '72
om 20 u.

zondag
4
februari
20 u.

SINT-PIETERSCOLLEGE — LEUVEN

Voor de verdere uitbouw van de schooluitrusting en om U een
aangename toneelavond te bezorgen

voert TONEELGROEP DE REYNAERTGHESELLEN voor U op

"DE LEEUWERIK"

van Jean Anouilh
in een regie van Arnold Willems

Toegangskaart 2^e rang : 30 Fr.

FEESTZAAL
SINT-
PIETERSCOLLEGE
LEUVEN

vrijdag
13 maart
te 20 u.

zaterdag

SINT-PIETERSCOLLEGE - LEUVEN

ZONDAG 19 FEBRUARI TE 7 UUR
MAANDAG 20 FEBRUARI TE 8 UUR

DE IVOREN DEUR

TWEEDE RANG : 10 F

PLAATSRESERVATIE :

Vrijdag-zaterdag 17-18 februari
te 4 uur

PLAATS Nr

SINT-PIETERSCOLLEGE, LEUVEN

opvoering van

DE KARMELSOLDAAT

(B. Shaw)

door de Reynaertghesellen

in de feestzaal van het college ten bate van het bouwfonds

toegangskaart 1^e rang - 40 Fr.

alleen genummerde kaartjes geven toegang ; nummering in het
college op donderdag 28 en vrijdag 29 november telkens van
13.30 tot 14 u. en van 16 tot 17.45 u.

zaterdag
30 november
19.45 u.

zondag
1 december
19.30 u.

Thespikon zorgt eens te meer voor teaterhoogtepunt

Thespikon, de teatergroep van het Sint-Pieterskollege, is een van de weinige groepen uit het Leuvense waarbij men voor elke voorstelling reeds weet dat men achteraf geen spijt zal hoeven te hebben over de avond die men in de stadsschouwburg heeft doorgebracht. De kring beschikt over geweldige spelers, laat voor iedere productie niets aan het toeval over en heeft bovendien een zeldzaam goede smaak voor wat betreft de keuze van de stukken.

Vorig weekeinde bracht de kring gedurende drie dagen een Ionesco-avond met voor de pauze «De kale zangeres» en nadien «de les». Weinig amateurkringen zouden aan een dergelijk programma durven denken, doch de mensen van Thespikon zijn met de grootste onderscheiding in deze opdracht geslaagd.

De Kale Zangeres zagen we reeds voor de derde maal op een half jaar tijd, doch dit stuk is zo sterk dat het zelfs dan nog bijzonder genietbaar blijft en de manier waarop het door Thespikon werd gebracht geeft geen kans tot verveling.

Toen we de groep eind vorig jaar het stuk voor de eerste maal zagen spelen kwamen we reeds sterk onder de indruk van de acteursprestaties, doch naar ons mening was de opvoering van het vorige weekend nog meer af. Esther D'Havé, Lydia Jelijt, Lieve Barras, Rudi Timmermans, Luc Boghe en Paul De Wijngaert zijn mensen met erg veel talent en als zij kunnen werken met een topregisseur als Leo Loomans is het succes meteen gegarandeerd.

SUBLIEM

Na de pauze wachtte er ons en het publiek echter nog een

aangenaam uurtje. In «De Les» kreeg men Oktaaf Duerinckx op de planken, een man die zelden als acteur, doch zoveel te meer als regisseur actief is. De manier waarop hij de rol van de professor bracht verdient maar een predikaat: subliem.

Na wat we vorige week hebben gezien kunnen we het alleen maar betreuren dat Duerinckx zo weinig speelt, want mannelijke acteurs van zijn gehalte zijn er in het Leuvense momenteel geen drie te vinden.

Ook in dit stuk zag men opnieuw een bijzonder sterke Esther D'Havé en een puike Lydia Jelijt in een regie van José Ghijsens, een man die op dat gebied ook reeds ruimschoots zijn sporen heeft verdiend, iets wat tijdens deze productie overigens duidelijk tot uiting kwam.

← → ↻ bertanciaux.be/2006/01/

BERT ANCIAUX.

20060119.
19.01.06

Ik zat gisteravond niet in Oostende op de uitreiking van de Gouden Schoen. Ik zat ook niet, komt zeker nog, op de première van het nieuwe project van De Nieuwe Snar in de AB in Brussel. Neen, gisteren ben ik in het STUC in Leuven gaan kijken naar een sociaal-artistiek theaterproject van Leren Ondernemen/Altamira: 'We'll meet again'.

Het was prachtig. Het was uniek.

Een 40-tal jongeren brachten een wervelende en hoogstaande theatervoorstelling. Het zijn echt jongeren vanuit de meest diverse richtingen. Vanuit een ASO-school, vanuit deeltijds onderwijs, vanuit een MPC, vanuit een Time-out project. Iedereen helpt elkaar. Iedereen kan mee. Maar het is ook verduiveld mooi om naar te kijken.

De voorstelling is het resultaat van een jaar lang intensief werken. Een jaar lang samen-leven. Een jaar lang alles geven. Sociaal-artistieke projecten zijn een enorm wapen om mensen bijeen te brengen en om cultuur en kunst echt te gebruiken om uitsluiting en isolatie te voorkomen.

Ik moet vaak naar voorstellingen gaan. Ik krijg de kans om pareltjes te zien van artistiek talent. Maar de voorstelling van gisteren, net zoals de fototentoonstelling die ik vanavond mocht openen in de Markten in Brussel, kan elke vergelijking doorstaan. Kunst met een ziel. Kunst met een doel. Het hoeft niet steeds zo te zijn, maar soms is het gewoon alles in één. De artistieke dimensie was prima, de maatschappelijke meerwaarde enorm.

Ik ben gelukkig dat ik deze voorstelling mocht meemaken. De mensen van Leren Ondernemen hebben hun hemel al lang verdiend. Alleen krijgen ze lang niet steeds de steun die ze verdienen. Nochtans, hun inzet is goud waard. Ik zal ook de vreugde op het gezicht van die kleine autistische jongen nooit vergeten. Daar doe je het voor, zeker weten.

Bert

ER ZIT MUZIEK IN

Lied voor Oud Studenten

Woorden van
Eerw. H. LINDEMANS

Muziek van
Frans ADAMS

Stapmaat

Oud stu-den-ten van't Col-le-ge
hebt ge 'thart ter rech-ter plaats — houdt uw twee de tuis in
e - re — Sluit uw tan-gen ou-de maats — Ons Col-le ge te ver-
-ge - ten — pro-fes-so-ren en de rest — Neen dat gaat niet

De wekker gaat,
't is 7 uur
'k vertrek naar school
voor een paar lesuur
't is 1 september,
'k ben zenuwachtig
maar 'k ben wel klaar
voor 't middelbaar.

Mevrouw De Keyzer, mevrouw Poffé
Die vallen echt wel super mee
Met 2 meters en ook 2 peters
Ja, samen vormen we 1E.

We komen naar Sint-Pieters,
dit jaar wordt echt plezant.

Kom er allemaal bij
en toon je beste kant.

Een nieuw begin, een nieuwe start,
niemand staat apart.

Dus kom er allen bij,
dan worden we samen blij.

We studeren de taal Latijn
Zo moeilijk kan dat toch niet zijn
We gingen samen op tweedaagse
Oh dat was echt superfijn!

De leerlingen van 1E (schooljaar 2014-2015) maakten na de eerste weken op school hun "klaslied".

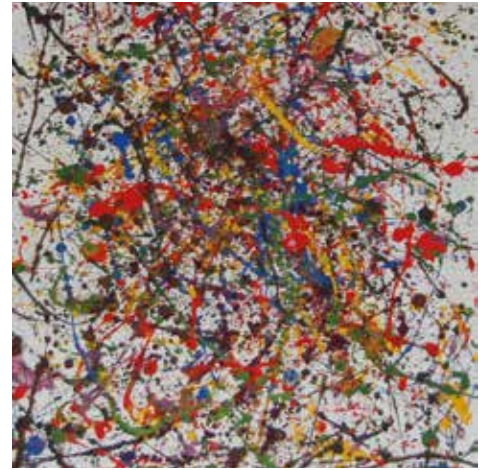

Tijdens de tweejaarlijkse talentenjacht Café Frappé zetten we muzikaal en ander talent van onze leerlingen in de kijker.

CREATIEVE CREATIES

“Zelfontplooiing. Het is zo’n duur woord waar scholen graag mee uitpakken. Volgens mij was SPC er ook écht goed in. In mijn loopbaan is Mediator bepalend geweest. Een schoolkrant die we als leerlingen zelf mochten invullen, zonder dat er te hard over onze schouders werd meegekeken. Vrijheid waarvan we zelf de grenzen mochten aftasten, om zelf tegen de muur te lopen als we te ver waren gegaan. Zo was er dat Star Wars-geïnspireerd kortverhaal over een leraar godsdienst, wat me een strafstudie opleverde. Of onze Big Brother-variant Big Teacher: een verzonnen reportage over tien leerkrachten, opgesloten in de refter. De verontwaardiging deed ons inzien dat we onze tijd beter in echte verhalen konden steken. Zo is De Pol ontstaan. Of mijn eerste, echte interviews. Kotgesprekken met oud-leerlingen. Mensen die ik vandaag nog tegenkom. Om dan nostalgisch te grinniken om die knullige vragen van toen.”

Robin Broos, afgestudeerd in 2002

Pieterscollege
LEUVEN

IN DE KIJKER

Vanaf de selectie en je verwachtingen toen

Het begon allemaal met de eerste uitleg over het project van het daaropvolgende jaar. We waren meteen enthousiast! Allemaal begonnen we aan onze sollicitatiebrief en een tijdje later zaten we in de tweede selectieronde: een gesprek! Dat was enorm spannend. We kregen vooraf zelfs een fiche met een veertigtal karaktereigenschappen waaruit wij er een aantal moesten halen om onszelf te beschrijven. Gelukkig zijn de antwoorden op onze vragen de juryleden goed bevallen en kregen we de dag na het gesprek een mail dat we mee mochten doen aan het project! Alles was super spannend: de dag nadat we wisten dat we gekozen waren, werden we al voorgesteld aan de organisatoren van Opus III, we moesten elkaar leren kennen, ... Maar geen twijfel was toen mogelijk: we hadden er allemaal zin in!

De kick-off en de voorbereidingen

In de grote vakantie hebben we een paar keer afgesproken om elkaar beter te leren kennen en om de eerste brainstroms te houden. Er waren meteen erg veel en erg leuke ideeën. Ons grote probleem was realistisch blijven. We wilden alles zo leuk maken voor de school, dat we al snel voorstellen deden die niet erg haalbaar waren. Een ander probleem was dat we nooit echt concreet afspraken en maar nieuwe ideeën bleven geven. Uiteindelijk hebben we toch enkele dikke knopen doorgehakt en zijn we aan een fantastisch uitdagend en leuk jaar kunnen beginnen. De groepssfeer was goed, we hadden een plan en we konden niet wachten om de hele school op gang te krijgen voor het goede doel.

De wedstrijd en het enthousiasme van de klassen. Wat bleef ons het meeste bij?

Het enthousiasme van de klassen was ongelooflijk! Het was ontzettend verbazend hoe mensen zich hebben ingezet voor het project, zonder zelf zoiets terug te verwachten. We dachten aanvankelijk dat het moeilijk

zou zijn om iedereen te kunnen motiveren, aangezien de leerlingen zelf acties moesten organiseren. Maar dat bleek geen moeilijke opdracht te zijn: er werden parkings en een fuif georganiseerd, mensen gingen muziek spelen op straat en er werd enorm veel gebakken en verkocht! Sommige klassen leken echt onstopbaar als het om acties en organiseren ging. De tegenprestaties waren een kers op de taart, met het internaat als toppunt!

De ervaring van de reis en de meerwaarde voor het schoolproject

De reis heeft ons heel erg geholpen bij het begrijpen van het project. Als er over de cultuur en de armoede in India verteld wordt, kan je je er wel iets bij voorstellen, maar het blijft toch allemaal vrij abstract. Pas als je daar komt, merk je hoe enorm anders de cultuur daar is, hoe mensen met elkaar omgaan en wat voor sfeer er daar hangt; dat was geweldig om te zien! We hebben met de mensen gepraat, bij hen gewoond, met hen gegeten. We zaten er helemaal in, wat voor ons de beste manier was om te leren hoe het project in elkaar zit. We hebben er blije momenten beleefd, wanneer we zagen hoe positief de Indiërs waren, en wat het project deed met de wijk. Maar natuurlijk werden we niet van alles blij: we hebben het er zwaar mee gehad als we de armoede en de vuile omgeving zagen waar de kinderen elke dag in moesten leven. Met ontzettend veel foto's hebben we wat wij gezien en gevoeld hebben zo goed mogelijk proberen over te brengen door te gaan vertellen in alle klassen en al onze ervaringen te delen! Want het was een ervaring om nooit te vergeten!

Een terugblik ...

Het voorbije jaar zat vol met mooie, leerrijke en onvergetelijke ervaringen. We hebben een heel jaar lang vol enthousiasme onze schouders gezet onder een fantastisch sociaal project, we hebben een hele school warm gekregen om meer dan €30 000 in te zamelen en we zijn in contact gekomen met het Indische leven zoals het echt is. Dit zijn momenten die we altijd zullen

koesteren en waarnaar we met een zekere fierheid mogen terugkijken. We hebben met zijn zevenen, vijf leerlingen en twee leerkrachten, een hecht team gevormd dat samen grote dingen heeft kunnen bereiken, met de steun van de hele school. We kijken blij, trots en een beetje nostalgisch terug naar het afgelopen jaar, want WE MADE IT HAPPEN!

Elien, Fay, Hannah, Laurens, Jarrik, Jo, Nathalie

VASTENACTIE

Elk schooljaar zamelen onze leerlingen tijdens de vastenperiode geld in voor het goede doel. We zetten telkens één organisatie in de kijker. Daarnaast gaat er jaarlijks een deel van de opbrengst naar drie vaste projecten.

Hieronder lees je een verslag uit 2005.

Op donderdagmiddag 17 februari werd het traditionele schoolgebeuren opgevrolijkt door een merkwaardig gerinkel van soepkommen met lepels. We spoorden de hele school aan tot het verorberen van een heerlijke solidaire maaltijd. Ieder bracht zijn eigen mok mee. Het vers Turks brood werd gretig verschalkt. Het werd een gezellig samen tafelen in klasverband.

Elke tweede trimester gaat gepaard met een rijk gevulde activiteitenkalender van onze vastenactie. Naast een reeks financiële activiteiten ligt de nadruk op de bereidheid tot solidariteit en de bewustwording van een derde- of vierde-wereldproblematiek.

Deze keer stond Roemenië centraal in het kader van een gezondheidsproject: via een actiecomité in Glabbeek hielpen we een ziekenhuis in Lipova. Hier worden vooral tbc-patiënten verzorgd. Aansluitend verbonden we dit aan de situatie van de Romazigeuners in Oost-Europa.

De vastenactie is een project dat in elke graad op een eigen manier vorm krijgt om zo geen enkele leerling onberoerd te laten.

De vijfdes en zesdes beten de spits af met het project op dinsdagnamiddag 1 februari. Afwisselend kon je gaan luisteren naar een aantal sprekers van Gasthuisberg, die je graag informeerden over de tbc-problematiek, en kreeg je de zigeunerfilm 'Latcho Drom' van Tony Gatlif voorgeschoteld. De rauwe realiteit van het leven van de zigeuners in deze schitterende muzikale film werd niet

48 | door elke leerling gesmaakt. Een aantal leerlingen uit

5A en 5B brachten op vrijwillige basis een bezoekje aan enkele Romagezinnen hier in het Leuvense. Een warme ontmoeting en verrijkende ervaring voor beide partijen groeiden hieruit.

De sprekers over tbc werden een tweede maal uitgenodigd om onze vierdejaars voor te lichten. De derdes organiseerden zelf een sociale of financiële activiteit in klasverband. Vele klassen brachten zo een bezoek aan bejaarden in een rusthuis; andere vasten auto's of lieten zich sponsoren voor een sportevenement. De opbrengst ging uiteraard naar het Roemeense gezondheidsproject. De vastenvoettocht waarin iedereen van de eerste graad flink meestapte bracht ook veel geld in het laatje.

De expositie in de kapel lichtte het gezondheidsproject toe en bracht het visueel dichtbij. Tijdens de lessen godsdienst kregen alle leerlingen de kans deze tentoonstelling te bezoeken en menigeeen kwam bijzonder stilletjes en aangedaan naar buiten. Anderen konden zich tijdens de middagpauzes afreageren met het grote volleybaltoernooi: er wordt immers geen evenement georganiseerd zonder sportief karakter op onze school!

Alles bij elkaar konden we een dikke 9700 euro schenken aan het actiecomité voor Roemenië. Daarnaast gaven we zoals elk jaar ook een deel van het ingezamelde geld (750 euro x3) aan onze lopende projecten in Benin, India en Rjazan' (Kinderfonds in Rusland.)

De enorme cheque werd officieel overhandigd in het bijzijn van ROB-tv. Voor dit slotmoment van onze vastenactie verzamelden 900 leerlingen in de sporthal. Het werd opgeluisterd met een schitterend optreden van Romamuzikanten uit Kosice (Oost-Slovakije).

Lies Rock

Eén van de schoolreizen ging naar de grotten van Han. De onderwijzer had vooraf in de klas verteld dat in de grootste grot een kanonschot zou afgevuurd worden. Net toen de jongens in die grote grot aankwamen, moest één van hen dringend. Omdat er geen toilet in de buurt was, verdween Mijnheer Depauw, het schoolhoofd, met hem achter een reuzen stalactiet. Toen hij terugkwam, wou een jongen die toevallig erg stotterde, informeren naar dat kanonschot: "Da ka-ka..."
"Ah nee!", zei Jef Depauw, "met ene wil ik meegaan, maar niet met allemaal!".

BUITEN DE DEUR

Gedurende zo'n 20 jaar bestond er een uitwisselingsproject tussen onze school en Rjazan'. Het ene jaar gingen onze leerlingen op bezoek in Rusland, het andere jaar werd de omgekeerde beweging gemaakt.

In het jaarboek van 2007 brachten twee leerlingen verslag uit van hun Russisch avontuur.

Eindelijk was het zover! Op 31 maart kwamen we samen op de luchthaven om aan onze Ruslandreis te beginnen. We waren vreemd lacherig en zenuwachtig, op naar het onbekende.

Om 5 uur 's morgens kwamen we aan in Rusland, waar Raf besloot de dag stevig in te zetten. We bezochten het fameuze Rode Plein en het mausoleum van Lenin en beide maakten op ons een geweldige indruk.

Het werd ineens duidelijk dat we echt in Rusland waren. 's Avonds maakten we dan kennis met onze Russische familie.

Doodmoe doken we in ons bed.

De volgende dag bezochten we de school waar enkele van de Russische uitwisselingsstudenten schoolliepen. Elke familie vulde de namiddag naar eigen goeddunken in. We bezochten musea en kerken en anderen gingen rollerskaten of bowlen. Zo leerden we onze nieuwe familie kennen.

Met een bus bezochten we, samen met onze gastheren, enkele bezienswaardigheden van Rjazan'.

Een van de daaropvolgende dagen bezochten we de stad Tula, het centrum van de staal- en wapenindustrie. Daar brachten we een bezoek aan Jasnaja Poljana, het landgoed met het geboortehuis van de wereldbekende schrijver Leo Tolstoj.

Ook Konstantinova was een bezoek meer dan waard. In dit dorpje konden we zien hoe de Russen vroeger leefden en werkten: we bezochten het geboorte(blok)huis en

het schooltje waar Jessenin (één van de belangrijkste Russische dichters) onderwijs genoot.

Het verschilde lichtelijk van ons hedendaags Sint-Pieterscollege, het was kleiner, kouder en kleurlozer.

Toen vertrokken we met de nachttrein via Moskou naar Sint-Petersburg voor een verblijf van drie dagen. Sint-Petersburg leek wel een Europese stad, heel anders dan Moskou.

Dat ontdekten we tijdens een rondrit per bus door deze prachtige stad.

We verbleven in een Westers aandoend hotel: dat was een verademing. Het geluk stond echter aan onze zijde, toen bleek dat we in dat hotel over veel vrije tijd konden beschikken. We hadden tijd om onze ervaringen te delen.

De tweede dag in Sint-Petersburg trokken we naar de Hermitage, één van de grootste en omvangrijkste kunst- en cultuurhistorische musea in de wereld. Het museum dat ontstond uit de collectie van Catharina De Grote toont de rijkdom van de toenmalige tsaren en tsarina's.

Een boottochtje op de Neva die namiddag viel in het water door de eerste en enige sneeuwbuï tijdens onze reis.

Met het pakken van onze zakken en een bezoek aan het Zomerpaleis van Catharina II en het paleis van Tsaar Paul II eindigde ook onze uitstap in Sint-Petersburg.

Op de terugweg naar Rjazan' bezochten we in Moskou nog het Kremlin en de Arbat, een bekende winkelstraat.

De voorlaatste dag hadden onze Russen een afscheidsfeestje georganiseerd dat gelukkig eerder vroeg eindigde.

Dit gaf ons de kans om onze gastgezinnen uitgebreid te danken voor hun gulheid en om plannen te maken voor hun tegenbezoek in 2008.

Het was een schitterende reis!

Kaat Scheys en Renate Vaninbrouckx

Rjazan', 1 mei 2006

Aan de Heer Directeur Danny Pijls
Sint-Pieterscollege Leuven

Hooggeachte Heer Directeur,

Dit jaar is het 10 jaar geleden dat ons school-
uitwisselingsproject van start ging. Wat is de betekenis
van dit project?

Het is niet alleen het kennismaken met ons beider
geschiedenis, cultuur en het leven van alledag, maar ook
het binnendringen in elkaars hart en ziel.
Hoeveel leerlingen van het College begonnen niet reeds
Slavistiek te studeren!

Onze deelname aan Europalia: de dagboeken van onze
leerlingen hebben duidelijk gemaakt hoe verwant onze
volkeren zijn en wat voor een belangrijke betekenis onze
vriendschapsbanden hebben.

Toen de leerlingen van het Sint-Pieterscollege vorig jaar
uit Rusland vertrokken, schreven onze jongeren op het
asfalt: "We love you". Uw leerlingen namen dit jaar met
dezelfde woorden van ons afscheid. Het waren vrienden
die afscheid namen.

De Russische en Belgische families hebben dankzij onze
kinderen een hechte band gesmeed. Dank U voor het
warm onthaal, voor de vriendschap en het begrip.

We love you!

Met dank,

Ludmilla Pakholchenko
voorzitter Rjazaans Kinderfonds

SKIREIS

2 oktober 2013

Beste leerling, beste ouders

Tijdens de eerste week van de paasvakantie 2014 organiseren we voor de leerlingen van het tweede jaar een skireis naar het dorpje Fiescheralp dat deel uitmaakt van de Aletscharena, een skigebied in de Zwitserse Alpen (www.aletscharena.ch). We vertrekken zaterdagavond 5 april met de bus en zijn zondagochtend 13 april terug. We logeren in een jeugdhotel gelegen op de piste. Samen hebben we zeven dagen skiplezier!

Hoe zien onze dagen eruit? Na het opstaan, genieten we van een stevig ontbijt. We maken ons snel klaar zodat we tijdig op de piste staan om de eerste lift te nemen. Zwitserse skimonitoren begeleiden de verschillende niveaugroepen gedurende twee uren (samen met iemand van onze begeleiders). Daarna nog een uurtje oefenen tot we gaan lunchen in het hotel. 's Namiddags gaan we snel weer aan 't skiën, opnieuw in onze eigen niveaugroep. Na het skiën is er tijd voor ontspanning, een douche, ... tot aan het avondmaal. Tussen het avondeten en het slapengaan, plannen we een avondactiviteit (quiz, sleeën, fuifje, ...). Alles wordt in goede banen geleid door een tiental leerkrachten van het Sint-Pieterscollege.

Ook snowboarders zijn welkom, maar wanneer leerlingen nog geen ervaring hebben, worden ze bij de skiërs ingedeeld om het aantal niveaugroepen binnen de perken te houden. Ski- of snowboardmateriaal is in de prijs inbegrepen. Wie over eigen materiaal beschikt, kan rekenen op een korting. De reis wordt volledig gedekt door de schoolverzekering.

CULTURREIS

Als je denkt aan Rome, denk je aan cultuur. Borromini, Bernini, Michelangelo: ze hebben allemaal hun aandeel in de oude Romeinse cultuur. De stad overspoelt je met een rijk arsenaal aan bombastische kerken, adembenemende standbeelden en al dan niet werkelijke koepels.

Ook Napels en Pompei doen niet onder met de uitgestrekte tuinen of eeuwenoude gebouwen.

Maar wie zich deze schoolreis voorstelt als een week met nadruk op school, slaat de bal mis. De groepssfeer die gecreëerd wordt, is zeker de moeite waard. Samen de top van de Vesuvius bereiken, 's avonds hopen op een goedgevuld bord en dat ook werkelijk krijgen, met z'n allen de zee intrekken en ga zo maar door. Een echte aanrader voor iedereen die deze reis in de toekomst aangeboden krijgt!

Een dikke merci aan Nathalie, Steven en Katrien voor de geweldige en gedetailleerde uitleg, de leuke gesprekken, jullie enthousiasme en nog zoveel meer! Kortom, jullie waren geweldige begeleiders!

Lien Janssens en Karlien Stroobants in het jaarboek van 2012

MET DE ZESDES

NAAR LONDEN OF PARIJS

Toen ik op het SPC zat, waren er nog geen activiteiten als Speelplaatsrock. We moesten toen zelf fuiven organiseren. Het was nog een jongensschool, dus werden er dikwijls klasfuiven georganiseerd door bijvoorbeeld een jongensklas van het SPC en een meisjesklas uit het Paridaens.

Kurt Allaert, Lat-Wet 1987

FEEST

COLLECTE - LEUVEN

M12

FEEST!

JUBILEUMVIERINGEN

1960

Op het verhoog tijdens de Academische Feestzitting

v. l. n. r. : Z. E. H. Kan. Van Brabant, Z. E. H. Kan. Leemans, Z. E. H. Fransen, Z. E. H. Kan. Noblesse, Zijne Eminentie de Kardinaal, Z. E. H. Hofkens, Prof. Carnoy, Ir. Cappellen, Z. E. H. Kan. Schoenmaeckers

1975

1990

*Wij danken
de Vader
voor 100 jaar
St.-Pieterscollege*

RESTAURANT

Wijnen

Muscadet de Sèvre et Maine '88 Gebotteld ter gelegenheid van 100 jaar S.P.C.	250 BF
Château Rouillet '86 Canon Fronsac A.C. Gebotteld ter gelegenheid van 100 jaar S.P.C.	350 BF
Thalassa Vin de Pays Charentais	250 BF
Côtes du Rhône Belvédère '85	260 BF
Anjou Château de Passeavant '86	340 BF

*

Menu 1 : 500 BF

Aperitief
◇
Groentesoep
◇
Kotelet Archiduc
◇
Chocoladeschuim
◇
Koffie

*

Menu 2 : 750 BF

Aperitief
◇
Koude zalm Belle-Vue
◇
Geroosterde rumpsteak
met Choron saus
◇
IJs met fruit
◇

SPEELPLAATSROCK

SPEELPLAATSROCK '93

BENEFIETCONCERT VOOR ARTSEN ZONDER GRENZEN EN HEYMEN

KAARTEN TE BEKOMEN IN ALLE BAC-KANTOREN INKOM: VV: 150,- DAG: 200,-

SINT-PIETERCOLLEGE 19 MEI 16.00 UUR

ABE
VERZEKERINGEN

Het Nieuwsblad
DE GOEIE KRANT VAN 'T LEVEN

BAC
SPAARBANK

Open brief aan het Sint-Pieterscollege

(en al wie er werkt, studeert of woont...)

Beste,

Vanwege de manager en vanwege de hele Bart Peeters-groep moet ik u allemaal feliciteren omwille van de correcte behandeling en praktisch perfecte organisatie van 23 mei 1990. Citaat van een groepslid: "Nog maar zelden zo'n organisatie meegemaakt.." Maar er is meer: het is voor mij een waar genoeg geweest om in 'onze' school gedurende zo'n vijftien uren een interim te mogen doen.

U allemaal bedanken voor de steun en samenwerking zou een lange lijst worden en ik zou altijd wel ergens iemand vergeten die ook z'n best deed en die ik niet ken of misschien zelfs niet gezien heb...

Om iedereen (maar dan ook iedereen!) in mijn oprechte dankbaarheid te betrekken, vertel ik u een beeld dat mij altijd bij zal blijven van 'Speelplaatsrock'...

23 mei 1990: het is 12u45, de leerlingen zijn weg, net de geluidsmensen naar de refter gebracht, ik ga nog even naar de speelplaats waar vele kisten materiaal staan te wachten, de zon schijnt mooi door het podiumzeil, na drie uren rondlopen ga ik zitten met een broodje op zo'n grote klankkast, het is verbazend stil op de speelplaats, niemand te zien en ik denk nog: "Waar zijn we aan begonnen?" Dan hoor ik een mondharmonica en een gitaar... kijk achter mij... en daar zit zo'n piepjonge muzikant tegen een boom helemaal alleen zijn gitaar te stemmen! Op dat ogenblik beseft ik plots klaar en duidelijk: deze dag kan niet mislukken en na vandaag zal dit Sint-Pieterscollege in de harten van vele jonge mensen een aparte plaats innemen...

Oprechte dank aan u allen en vriendschappelijke groeten,
Valeer Vanden Bosch (retorica '66)

CHRYSOSTOMOS

2005

2015

Vandaag is het geen gewone dag. Vandaag is het Chrysostomos. De laatste honderd dagen. Iets waar iedere leerling naar uitkijkt en aftelt. Nog honderd dagen, en dan zit de humaniora erop. Dan zijn we zo “humaan” geworden, dat zelfs onze leerkrachten van mening zijn dat we klaar zijn om een volgende stap in onze lerende loopbaan te zetten.

Ik moet nog vroeger opstaan dan op een normale schooldag. Het moet zowat de eerste keer in mijn leven zijn, dat ik dat niet erg vind. Wakker worden valt me alles-behalve moeilijk.

Ik wurm mij in een felgeel T-shirt. Dat heeft een maatje dat ik vermoedelijk niet meer gedragen heb, sinds ik zelf honderd dagen oud was. Bovendien trek ik een strakke witte broek aan. Wie mocht denken dat zoiets past in een ritueel eerbetoon aan de heilige aan wie deze dag zijn naam te danken heeft, vergist zich.

Waarom dan deze kleding? Hoewel Chrysostomos plaats heeft onder het motto “leerlingen baas”, zullen leerkrachten het zelfs vandaag niet kunnen laten om ons te beoordelen. Dat doen ze voor de verandering niet in de vorm van een toets. Vandaag gaan onze leerkrachten ons klasoptreden bekijken. Vervolgens roepen ze een klas tot winnaar uit. De leden van die klas genieten de rest van het jaar grote puntenvoordelen op toetsen, en bovenal eeuwige roem.

Het mag dus geen wonder heten dat we er voor gaan om als beste klas uit de bus te komen. Dat strakke broekjes dan kunnen helpen, is natuurlijk geen geheim; toch was er nog een reden.

We vonden onze inspiratie namelijk op YouTube in de vorm van de gezellige en onovertroffen boysband Bearforce1. En de mannen van Bearforce zijn gekleed in - u raadt het al - strakke T-shirts en bijpassende witte broeken. Zo dus ook wij vandaag.

Op school sluit ik me aan bij mijn klas. Van zodra ook de niet-zesdejaars beginnen binnen te komen, begeven we ons naar de kleedkamers.

Omdat mijn klas als laatste optreedt, hebben we de meeste andere optredens niet kunnen zien. Nadat we in de refter onze koffiekoeken opgegeten hebben, krijgen we te horen dat ons optreden, uiteraard, unaniem tot beste en meest sexy optreden werd verkozen. Eeuwige roem voor 6E.

Natuurlijk gebeurde er nog veel meer tijdens, voor en na deze historische dag. Maar mijn medeleerlingen mogen gerust zijn: daar ga ik niet verder op in.

Op Chrysostomos geldt namelijk: “What happens in SPC, remains in SPC.” We zouden geen ouders willen verontrusten, laat staan de traditie in gevaar brengen.

Jonathan Merlevede in het jaarboek van 2008

2011

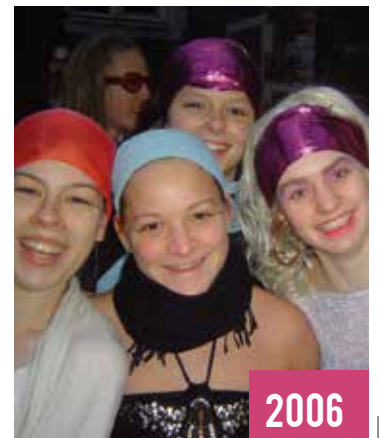
2012

2009

2007

2006

DE LERAARSBOND

Het begon allemaal zo'n 50 à 60 jaar geleden toen een aantal leerkrachten zoals Ludo Mattheusen, Paul Coosmans, Marc Vranken, Rik Janssens ... activiteiten wilden voorzien om de band onder de leerkrachten te versterken.

U ziet ... het heeft gewerkt, en het werkt nog steeds. Vandaag bestaat het bestuur van de leraarsbond van onze school uit acht leden, die werden verkozen door collega's. Vroeger gebeurde die verkiezing voor de lagere en de hogere cyclus apart. Op veel scholen worden personeelsfeesten en activiteiten door de directie georganiseerd, maar onze leraarsbond neemt alles op zich. Dit vergt natuurlijk veel vrije tijd en heel wat organisatie! De leraarsbond vindt het net fijn om alles zelf te doen, het heeft zijn charmes. Natuurlijk zijn de afwas en het opruimen achteraf minder leuke karweitjes, maar dat weegt niet op tegen de gezelligheid en de leuke sfeer.

U vraagt zich misschien af wat de leraarsbond behalve feesten organiseren nog zoal doet? Aan het begin van het schooljaar verkopen zij lidkaarten waarvan de opbrengst gebruikt wordt voor het 'geschenkenfonds'. Bij elke geboorte, huwelijk, ziekte, of bij de viering van een collega die 25 jaar in het college is, wordt beroep gedaan op dat fonds en wordt er een bezoekje gebracht, met een cadeautje. Ook organiseert de leraarsbond allerlei activiteiten waarbij de sfeer onder de collega's geoptimaliseerd wordt. Zo zijn er de jaarlijkse filmavond, het sinterklaasfeest voor de kleintjes, de spelletjesavond, het kerstfeestje, de paasdrink, ... Een tijd geleden was het zelfs zo, dat er een kaarttoernooi plaatsvond in de leraarskamer (mét bijhorende prijzen!).

Een aantal nieuwe collega's waren ontgoocheld te horen, dat het 'Sportkieken' afgeschaft werd. Sport na 16u op school met collega's gevolgd door een lekkere kipmaaltijd, het zei ons allemaal wel iets!

Natuurlijk vergen al die activiteiten heel wat tijd en organisatie. Zo vergadert het bestuur zes keer per jaar. Dat gebeurt in een gezellige sfeer bij iemand van de leden thuis. Uiteraard heeft zo'n thuisvergadering tot gevolg dat er al heel wat leuke anekdotes ontstaan zijn. Zo hebben we enkele grappige verhalen gehoord en we merkten op dat Jos Binnard er altijd wel bij betrokken was!

Naast gâteau maken, is de leraarsbond ook goed in het maken van sketches. Zo is er de traditie om iets in elkaar te steken voor het eindejaarsfeest, in het bijzonder voor de collega's die met pensioen gaan. Vroeger hielden ze het bij een afscheidslied, maar toen werd het uitgebreid tot toneeltjes en dergelijke. Zo heeft er al een eigen versie van Blind Date en de Tabel van Mendeljev plaatsgevonden. Vandaag werken ze vooral met zelfgemaakte filmpjes en Powerpoint.

We mogen van geluk spreken dat de leraarsbond in onze school actief is. Ook de directie, die voor financiële steun zorgt, waardeert het enorm. We denken dat we de leraarsbond allemaal wel dankbaar mogen zijn. De zeven euro die we als lidgeld betalen, worden efficiënt gebruikt en wie krijgt er niet graag een bloemetje of een flesje wijn als hij/zij ziek is? We appreciëren het dat de leraarsbond zo inventief blijft en zoveel energie steekt in het bouwen aan een leuke en intieme sfeer onder de collega's.

Pauline De Proost en Ellen Grauwels (in het jaarboek van 2008)

Gastronomische SPC-excursie

(met of zonder overnachting)

Aperitief :

Prikkelend Kluiswijnkje met alle gevolgen vandien
en met eigengereide hapjes.

Voorgerecht :

Oostendse Bouillabaisse "heen en vlug terug"

Hoofdgerecht :

keuze uit

- Kanonnenvlees WO I uit de Westhoek
- "Blanquette de veau" uit de Vaalbeekse
snelkookpan
- tweedaags Ardens wildfestijn zonder
Krokante vervangingen
met 2 soorten puree van mijn **VOETEN**

Wijn :

Bezinningswijnkje Chateau Retraite 2004

Dessert :

Verzoeningsgebak
"Alle Lehrer werden Brüder"

LERAARSBOND Sint-Pietersco

nodigt u en uw partner van harte
op haar jaarlijks

RSTFEES

zaterdag 18 december 1998

Aperitief "Jerry Springer"
(sensationeel, licht verteerbaar)

Foretmet à la Bill Clinton

met verschillende vleessoorten en gevogelte
diverse sausjes, groenten en brood

Chateau Lewinsky

zacht in de mond maar hardnekkig van nasmaak

Forettenbuffet "Kenneth Star" &

opende Hillary-koffie

en gezellig samen zijn met

willende DJ's (allemaal eigen "witte"
ducten)

Dessert : Pompoensoep "Viagra"
(om niet voortijdig slap te vallen !)

ook alle drank achteraf

2 december !

SPC125
125 jaar Sint-Pieterscollege
125 jaar herinneringen

Een uitgave van het Sint-Pieterscollege Leuven
ter gelegenheid van haar 125ste verjaardag in 2015

Samenstelling en concept:
Willem Schoors en Linda van Hoef

Vormgeving:
Bavo Lefever en Willem Schoors

Kernteam:
Chris Croes, Bart Goossens, Willem Schoors, Linda van Hoef,
Pat Vandewiele

Tekstredactie:
Robin Broos, Chris Croes, Geert Defloor, Ilse De Keyzer,
Seppe Goossens, Joran Michiels

Samenstelling tijdslijn:
Marc Nevens

Met dank aan:
Jo Beelen, Jos Binnard, Marleen Deroost, Jef Nijs en zovele anderen

Beeldmateriaal:
Fotoarchief Sint-Pieterscollege
We hebben geprobeerd om van al het beeldmateriaal in dit boek de bron te achterhalen, maar dat is niet steeds gelukt. Wie meent rechten te kunnen laten gelden, wordt verzocht zich tot de uitgever te wenden.

Druk:
Acco drukkerij, Herent